Mišljenje Europskog gospodarskog i socijalnog odbora o prijedlogu direktive Europskog parlamenta i Vijeća o djelatnostima i nadzoru institucija za strukovno mirovinsko osiguranje

COM(2014) 167 final – 2014/0091 (COD)

(2014/C 451/18)

Izvjestitelj: **Krzysztof PATER**

Suizvjestitelj: **Petru Sorin DANDEA**

Dana 14. travnja 2014. i 12. lipnja 2014. Europski parlament, odnosno Vijeće, sukladno članku 304. Ugovora o funkcioniranju Europske unije, odlučili su savjetovati se s Europskim gospodarskim i socijalnim odborom o temi

Prijedlog Direktive Europskog parlamenta i Vijeća o djelatnostima i nadzoru institucija za strukovno mirovinsko osiguranje (preinaka)

COM(2014) 167 final – 2014/0091 (COD).

Stručna skupina za zapošljavanje, socijalna pitanja i građanstvo, odgovorna za pripremu rada Odbora o toj temi, usvojila je mišljenje 20. lipnja 2014.

Europski gospodarski i socijalni odbor jednoglasno je usvojio Mišljenje na svom 500. plenarnom zasjedanju održanom 9. i 10. srpnja 2014. (sastanak od 10. srpnja).

1. **Zaključci i preporuke**

1.1 S obzirom na potrebu bržeg daljnjeg razvoja strukovnog mirovinskog osiguranja u okviru mirovinskih sustava država članica EU-a, Odbor podržava većinu prijedloga iznesenih u dokumentima Europske komisije u vezi s nacrtom direktive o institucijama za strukovno mirovinsko osiguranje br. II.

1.2 Odbor izražava zadovoljstvo što je Komisija u svom prijedlogu ([1]) preuzela većinu preporuka iz njegovog mišljenja o Bijeloj knjizi o Planu za primjerene, sigurne i održive mirovine ([2]).

1.3 Imajući u vidu potrebu za dodatnim oblicima mirovinske štednje – i kolektivnim i individualnim – te posebice s obzirom na očekivano smanjenje mirovina u javnom sektoru, EGSO naglašava da programi strukovnog mirovinskog osiguranja, osnovani odlukama socijalnih partnera, mogu imati vrlo važnu ulogu u tome da se zaposlenicima osigura isplata dodatnih mirovina.

1.4 Međutim, Odbor je suzdržan u pogledu nekih predloženih odredbi direktive.

1.4.1 EGSO se ne slaže s tim da se institucije za strukovno mirovinsko osiguranje tretira isključivo kao institucije financijskog tržišta jer taj pristup ne uvažava i ne priznaje njihove posebne okolnosti. Institucije za strukovno mirovinsko osiguranje imaju važnu socijalnu funkciju. Snose veliku odgovornost za strukovno mirovinsko osiguranje i postale su prijeko potrebna dopuna državnim mirovinskim sustavima. Predložena direktiva mora voditi računa o ključnoj ulozi socijalnih partnera u osnivanju programa i upravljanju programima te o činjenici da načela na kojima se temelji njihov rad moraju odražavati nacionalno zakonodavstvo na polju socijalne zaštite i rada.

1.4.2 Jednak pristup za sve nije pravi način da se postignu ciljevi Komisije s obzirom na brojne temeljne razlike među sustavima mirovinskog osiguranja u pojedinim državama članicama te programima strukovnog mirovinskog osiguranja, što ima znatan utjecaj na razliku u statusu, pravima i očekivanjima članova i korisnika takvih sustava. Na primjer, EGSO je kritičan prema prijedlogu uvođenja jedinstvenog obrasca za informacije koji bi se slao svim članovima programa strukovnog mirovinskog osiguranja po čitavoj Europskoj uniji. S obzirom na postojeću raznolikost, Odbor vjeruje da nije moguće osmisliti jedan formular koji bi svakom članu i korisniku dao informacije koje su najvažnije i najprikladnije za njih.

([1]) COM(2012) 55 final.

([2]) U mišljenju, v. SL C 299/21, 4.10.2012., str. 115.-122. EGSO je, pored ostalog, istaknuo da „treba posvetiti pozornost ... ne samo aspektima u vezi s prekograničnim aktivnostima fondova mirovinskog osiguranja i mobilnošću radnika, već i pitanjima upravljanja i nadzora mirovinskih institucija, administrativnih troškova te informiranja i zaštite potrošača”.

1.4.2.1 Odbor naglašava da bi pretjerana standardizacija programa strukovnog mirovinskog osiguranja mogla biti skupa, te da bi, umjesto daljnjeg razvoja koji priželjkuje EGSO, mogla dovesti do postupnog nestanka tih programa.

1.4.3 Odbor naglašava da je sveobuhvatni cilj mirovinskih sustava, uključujući programe strukovnog mirovinskog osiguranja, osigurati dovoljnu i stabilnu razinu primanja za svoje korisnike. Potpora tržištima kapitala, uključujući dugoročna ulaganja, može se smatrati tek sekundarnim ciljem pod uvjetom da ne šteti interesima članovima i korisnicima programa. Iako podržava mogućnost da institucije za strukovno mirovinsko osiguranje više ulažu u „instrumente koji imaju dugoročni ulagački profil", EGSO se istovremeno snažno protivi prijedlogu Europske komisije prema kojemu *„države članice ne sprečavaju institucije da... ulažu u instrumente... kojima se ne trguje na uređenim tržištima, multilateralnim trgovinskim platformama ili organiziranim trgovinskim platformama"*. Pristup kontinuiranom objektivnom vrednovanju imovine nekog programa, kao i pouzdanim i ažuriranim informacija o financijskoj situaciji izdavatelja vrijednosnih papira u koje se ulaže imovina mirovinskog programa, temeljni je preduvjet za financijsku sigurnost članova i korisnika programa. Ipak, države članice moraju slobodno odlučivati o tome hoće li uvesti bilo kakva ograničenja u tom pogledu nakon savjetovanja sa socijalnim partnerima.

1.4.4 Temeljita rasprava o tim ogradama i ostalim EGSO-ovim primjedbama o prijedlogu direktive iznose se u poglavljima ovog mišljenja koja slijede.

2. **Prijedlog Komisije**

2.1 Prijedlog komisije predstavlja revidiranu verziju Direktive 2003/41/EZ o djelatnostima i nadzoru institucija za strukovno mirovinsko osiguranje ([3]), koja je na snazi od 2005. godine. Njime se istovremeno kodificiraju neizmijenjene odredbe Direktive te se ona izmjenjuje.

2.2 Kao što Komisija napominje, opći je cilj prijedloga stvoriti uvjete koji će se olakšati štednju za mirovinu u obliku strukovnog mirovinskog osiguranja. Osim toga, Komisija definira četiri konkretna cilja:

— otkloniti preostale bonitetne prepreke za prekogranične institucije za strukovno mirovinsko osiguranje;

— osigurati dobro upravljanje i upravljanje rizicima;

— omogućiti dostavljanje jasnih i relevantnih informacija članovima i korisnicima;

— te nadzornim tijelima osigurati potreban alat za učinkovit nadzor institucija za strukovno mirovinsko osiguranje.

2.3 Prijedlog Komisije objavljen je 27. ožujka 2014. kao dio paketa instrumenata za osiguranje dugoročnog financiranja europskog gospodarstva. U obrazloženju prijedloga više se puta naglašava potreba za jačanjem kapaciteta institucija za strukovno mirovinsko osiguranje da ulažu u imovinu s dugoročnim ekonomskim profilom.

2.4 Komisija u prilog svom prijedlogu tvrdi, pored ostalog, da ako Europska unija smjesta ne uvede suvremeni regulatorni okvir, postoji opasnost da će države članice razvijati sve različitija zakonska rješenja, što će stvoriti prepreke za prekogranične aktivnosti institucija za strukovno mirovinsko osiguranje, a istodobno neće stvoriti višu, paneuropsku razinu zaštite potrošača ili dovesti do ekonomije razmjera. Komisija također smatra da snažan regulatorni okvir za institucije za strukovno mirovinsko osiguranje može poticati njihov razvoj u zemljama gdje one zasad gotovo da i ne postoje.

2.5 Komisija procjenjuje da će provedba direktive podrazumijevati prosječan dodatni trošak u iznosu od 22 eura po članu, kao i godišnji trošak u iznosu od 0,27 do 0,80 eura po članu.

([3]) V. SL L 235, 23.9.2003.

3. **Opće napomene**

3.1 Smanjena razina pokrivenosti javnim programima u mnogim državama članicama znači da će sve važniju ulogu u osiguravanju pristojnih mirovina imati dodatna rješenja, koja države članice često potiču kroz porezne olakšice. Posebno su važni strukovni programi budući da imaju osobine koje nedostaju pojedinačnoj mirovinskoj štednji. Te programe u potpunosti ili u velikoj mjeri financiraju poslodavci, a uz to što su lako dostupni zaposlenicima, uključujući onima s nižim plaćama, jedinični su im troškovi manji zahvaljujući ekonomiji razmjera. Zbog unutarnjih pravila programa koji su usvojili socijalni partneri, ponekad se dodatna mirovina isplaćuje čak i za periode u kojima je zaposlenik bio nesposoban za rad (npr. bolest, rodiljni dopust). Kada formuliraju politiku ulaganja, socijalni partneri u neke programe uvode ne samo gospodarske kriterije, nego i primjerice kriterije etičke prirode, te time među poduzećima promiču vrijednosti koje su im važne. U svjetlu činjenice da programi strukovnog mirovinskog osiguranja osiguravaju dodatnu mirovinu za samo mali dio građana EU-a (trenutačno imaju značajnu ulogu samo u malobrojnim državama članicama, dok su u mnogima drugima nepoznati), Odbor podupire inicijativu za razvoj institucija za strukovno mirovinsko osiguranje.

3.2 Programi strukovnog mirovinskog osiguranja koriste i zaposlenicima i pokroviteljima takvih programa, odnosno poslodavcima. Mirovinska prava koja stječu zaposlenici zapravo su dodatan oblik naknade za njihov rad. Za poslodavce su mirovinski programi način da izgrade dugoročan odnos sa svojim zaposlenicima. Općenito takvi programi potiču veću privrženost poduzeću kod zaposlenika i smanjuju fluktuaciju radne snage. Odbor stoga naglašava potrebu za velikim oprezom pri usvajanju novog zakonodavstva na tom području kako se zbog uvođenja dodatnih financijskih opterećenja ili birokracije ne bi smanjila privlačnost institucija za strukovno mirovinsko osiguranje.

3.3 EGSO je svjestan da Europska komisija trenutačno nema instrumente koji bi joj omogućili prikupljanje sveobuhvatnih i objektivnih informacija o troškovima planiranih rješenja te da kao osnovu mora uzeti informacije koje joj daju relevantne institucije za strukovno mirovinsko osiguranje. Povrh toga, EGSO žali što su troškovi predložene regulative uprosječeni i, štoviše, što nedostaju informacije o pojedinačnim stavkama tih ukupnih troškova. Zbog toga se ne zna koje bi troškove zbog svakog od prijedloga mogli imati poslodavci ili zaposlenici i koje bi se razlike mogle pojaviti među pojedinim zemljama.

3.4 Budući da bi predložena direktiva uvela nove uvjete za institucije za strukovno mirovinsko osiguranje koji podrazumijevaju dodatne troškove, Odbor bi se založio za uvođenje mogućih izuzeća iz područja primjene ove direktive u početnoj fazi osnivanja institucija za strukovno mirovinsko osiguranje (do najviše 12 mjeseci). To bi omogućilo pokrovitelju da uspostavi instituciju za strukovno mirovinsko osiguranje bez relativno visokih administrativnih troškova od prvog dana djelovanja institucije te da kasnije donese odluku želi li nastaviti financirati svoju „vlastitu" instituciju za strukovno mirovinsko osiguranje ili mu je draže priključiti se nekoj koja već postoji. EGSO vjeruje da bi to mogao biti jedan od čimbenika kada poslodavac odlučuje o uspostavi institucije za strukovno mirovinsko osiguranje.

3.5 Odbor želi naglasiti ključnu ulogu koju socijalni partneri imaju i u uspostavi institucije za strukovno mirovinsko osiguranje i u upravljanju njome. Odbor smatra da treba očuvati autonomiju socijalnih partnera u smislu odlučivanja o oblicima mirovinskog programa. Zakonodavni okvir treba uspostaviti samo minimalne standarde kojih se partneri odgovorni za programe moraju pridržavati. EGSO također naglašava da su u mnogim državama članicama programi strukovnog mirovinskog osiguranja, radno zakonodavstvo, zakonima o socijalnoj sigurnosti i pravila kojima se određuje uloga socijalnih partnera vrlo blisko povezani. EGSO smatra da prijedlog koji se razmatra sadrži pokušaj marginalizacije socijalnih partnera koji često imaju višegodišnje iskustvo u razvijanju programa strukovnog mirovinskog osiguranja, unatoč tomu što se u članku 21. stavku 2. Nacrta prijedloga navodi da „Direktiva ne dovodi u pitanje ulogu socijalnih partnera u upravljanju institucijama". Institucije za strukovno mirovinsko osiguranje ne mogu se smatrati samo financijskim institucijama, kao što se to čini u ovom prijedlogu. One su važan dio mreže socijalne sigurnosti koju aktivno razvijaju i kojom aktivno upravljaju socijalni partneri. Odbor stoga ponavlja stav iznesen u svom prethodnom mišljenju o Bijeloj knjizi. ([4])

([4]) U tom se mišljenju Odbor založio „za strukovno financirane mirovinske programe, koje osnivaju i kojima upravljaju poslodavci i predstavnici zaposlenika" te je pozvao „Komisiju da osigura potporu socijalnim partnerima za jačanje njihovih administrativnih kapaciteta na tom području".

3.6 EGSO ističe da se odnos institucija za strukovno mirovinsko osiguranje i članova i korisnika programa ne može tretirati na isti način kao i odnos između financijskih institucija i njihovih klijenata (potrošača).

3.7 Odbor pozdravlja odluku Komisije da ne uvodi rješenja za programe strukovnog mirovinskog osiguranja kojima bi se pokušali održati „ravnopravni uvjeti u odnosu na direktivu Solventnost II" ([5]), kao što je preporučio u svom mišljenju o Bijeloj knjizi. ([6]) EGSO naglašava da bi, što se tiče kvantitativnih pravila, usklađivanje odredbi Nacrta direktive s odredbama direktive Solventnost II (metode vrednovanja imovine te zahtjevi za većom korelacijom između količine kapitala i razine rizika), imalo negativan učinak na programe strukovnog mirovinskog osiguranja zbog zahtjeva za većim kapitalom i operativnim troškovima, kao i zbog mogućeg poremećaja u alokaciji kapitala.

4. **Posebne napomene**

4.1 *Prekogranične aktivnosti*

4.1.1 EGSO naglašava da se svi aspekti prekograničnih aktivnosti institucija za strukovno mirovinsko osiguranje, navedeni u člancima 12. i 13. nacrta direktive, moraju temeljiti na potrebama poslodavaca koji osnivaju program i njihovih zaposlenika te da moraju služiti njihovim interesima. Stoga bi odluke o tome treba li se upuštati u takve aktivnosti trebali donositi socijalni partneri koji osnivaju te programe.

4.1.2 Odbor pozdravlja uvođenje mogućnosti da se mirovinski program prenese na druge institucije u drugim državama članicama, nakon prethodnog odobrenja nadležnih nadzornih tijela institucije primateljice te odobrenja zainteresiranih članova i korisnika.

4.1.3 Odbor podržava mjere za potporu prekograničnih aspekata aktivnosti institucija za strukovno mirovinsko osiguranje te naglašava da je, ako se želi postići značajan napredak u sektoru strukovnih mirovina, vrlo važno promicati i propagirati institucije za strukovno mirovinsko osiguranje u zemljama u kojima ta vrsta mirovinskog programa ne postoji ili se tek počinje pojavljivati.

4.1.4 EGSO smatra da je to što se institucijama za strukovno mirovinsko osiguranje dopušta da ulažu u drugim državama članicama isključivo na temelju pravila svoje matične zemlje korak u pozitivnom smjeru kojim se olakšava aktivnost institucija za strukovno mirovinsko osiguranje na zajedničkom europskom tržištu.

4.2 *Upravljanje i upravljanje rizikom*

4.2.1 EGSO podupire prijedlog za većom transparentnošću isplate naknada osobama na ključnim položajima u institucijama za strukovno mirovinsko osiguranje, pod uvjetom da se vodi računa o različitim načinima upravljanja strukovnim mirovinskim osiguranjem.

4.2.2 Odbor vjeruje da, u slučaju da se upravljanje imovinom obavlja na temelju izdvajanja poslovnih procesa, treba objaviti pravila o naknadama, kao i iznos koji je primilo upravljačko društvo, ali ne i naknade pojedinih zaposlenika tog društva. Odbor je kritičan prema planu da se načelom transparentne politike naknada obuhvate i zaposlenici društava koja upravljaju programima na temelju izdvajanja poslovnih procesa. To bi moglo predstavljati ozbiljnu prepreku pronalaženju poduzeća koja bi preuzela takve zadaće, posebice kada je riječ o upravljanju imovinom malih mirovinskih programa.

4.2.3 Odbor pozdravlja druge prijedloge za dodatnom regulacijom izdvajanja poslovnih procesa u upravljanju mirovinskim programima te za nadzor tog izdvajanja, ali preporučuje oprez kada je riječ o definiranju obaveza koje bi ta upravna društva morala ispunjavati.

([5]) Direktiva 2009/138/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenog 2009. o osnivanju i obavljanju djelatnosti osiguranja i reosiguranja (Solventnost II), (SL L 335/1, 17.12.2009.).

([6]) U mišljenju o Bijeloj knjizi Odbor je izrazio „ozbiljnu zabrinutost zbog nekih prijedloga za strukovne mirovine. Budući da se mirovinski programi uvelike razlikuju od usluga životnog osiguranja, Odbor ne podupire navedeni cilj da se Direktiva o institucijama za strukovno mirovinsko osiguranje revidira kako bi se održali 'ravnopravni uvjeti u odnosu na direktivu Solventnost II', već preporučuje uvođenje posebno osmišljenih mjera kojima bi se osigurala imovina mirovinskih fondova nakon prethodnih konzultacija sa socijalnim partnerima i drugim dionicima."

4.2.4 Što se tiče prijedloga da se definiraju kriteriji koji odlikuju osobe s poslovnim ugledom i iskustvom, a koje bi zapravo upravljale institucijama, te osobe koje bi obavljale druge ključne funkcije, EGSO smatra da te odredbe trebaju uzeti u obzir konkretne karakteristike institucija za strukovno mirovinsko osiguranje i dugogodišnju ulogu socijalnih partnera u upravljanju tim institucijama (npr. kroz pravo da imenuju vlastite predstavnike kao članove upravnih ili nadzornih tijela institucija za strukovno mirovinsko osiguranje). U konačnici, institucije za strukovno mirovinsko osiguranje nisu obične financijske institucije kojima je cilj profit, nego organizacije koje nadgledaju poslodavci i zaposlenici. Iz očitih razloga, one žele organizacijske troškove svesti na minimum. Stoga to treba uzeti u obzir kod propisivanja vještina za obavljanje funkcija upravljanja institucijama za strukovno mirovinsko osiguranje jer se uloga socijalnih partnera u procesu upravljanja mirovinskim programima ne bi smjela ograničiti više nego što je ograničavaju sadašnje odredbe.

4.2.5 Odbor predlaže da se ocjena vještina za upravitelje primijeni na čitavo upravno ili nadzorno tijelo, a ne na pojedine osobe. Temelj za provođenje tog prijedloga mogla bi biti odvojena definicija u članku 23. o uvjetima koje moraju zadovoljavati osobe koje upravljaju institucijom i ljudi koji u njoj imaju ključnu ulogu. Takvo bi rješenje omogućilo da socijalni partneri i dalje budu zastupljeni u upravnim tijelima institucija za strukovno mirovinsko osiguranje, a istovremeno bi postrožilo kriterije u pogledu osoba izravno uključenih u zakonom propisane aktivnosti institucija za strukovno mirovinsko osiguranje.

4.2.6 Odbor naglašava da se u pravilima za upravljanje institucijama za strukovno mirovinsko osiguranje u obzir moraju uzeti svojstvene i specifične karakteristike strukovnih mirovina. U takvim programima postoje tri međusobno povezane strane: poslodavac/pokrovitelj, zaposlenik/član programa i institucija za strukovno mirovinsko osiguranje. S jedne strane, to jamči sigurniji sustav jer se različite strane međusobno nadziru, dok s druge strane stvari postaju kompliciranije jer to znači da zakonodavstvo o financijskim institucijama treba sjediniti s radnim zakonodavstvom, zakonima o socijalnoj sigurnosti te pravilima o suradnji među socijalnim partnerima u pojedinim državama članicama.

4.2.7 EGSO je zadovoljan što je Europska komisija svjesna potencijalnih problema u postavljanju strožih uvjeta za upravljanje institucijama za strukovno mirovinsko osiguranje te podupire odredbe kojima bi se tražilo da upravni sustavi budu proporcionalni prirodi, opsegu i složenosti aktivnosti institucija za strukovno mirovinsko osiguranje (članci 22., 24., 25. 26. i 29.).

4.2.8 EGSO smatra da bi institucijama za strukovno mirovinsko osiguranje prioritet trebala biti zaštita financijskih sredstava akumuliranih u mirovinskim programima te prikladna razina isplate mirovina, čemu pridonosi dobro uravnotežena politika ulaganja. Potpora dugoročnim ulaganjima ne bi smjela zasjeniti glavnu ulogu institucija za strukovno mirovinsko osiguranje, a to je osigurati članovima prihode u starijoj dobi. Mogućnost za često i objektivno vrednovanje imovine mirovinskih programa, kao i pristup točnim ažuriranim informacijama o financijskoj situaciji izdavatelja vrijednosnih papira u koje institucija za strukovno mirovinsko osiguranje ulaže preduvjeti su za sigurno ulaganje te imovine.

4.2.8.1 EGSO ima pozitivan stav o prijedlogu da se, bez ikakvih zapreka od strane država članica, dopusti ulaganje imovine programa strukovnog mirovinskog osiguranja u instrumente s dugoročnim ekonomskim profilom.

4.2.8.2 Ipak, Odbor se oštro protivi prijedlogu Europske komisije prema kojemu *„države članice ne sprečavaju institucije da... ulažu u instrumente... kojima se ne trguje na uređenim tržištima, multilateralnim trgovinskim platformama ili organiziranim trgovinskim platformama”*. EGSO primjećuje da bi u slučajevima kada kontinuirana procjena vrijednosti programa s definiranim doprinosima nije moguća, takva ulaganja bila vrlo rizično rješenje za članove programa. Svaki pristup koji bi se temeljio na takvom tipu politike ulaganja izgubio bi na transparentnosti zbog nemogućnosti da se članovima dostave točne informacije o vrijednosti akumuliranih sredstava i očekivanim primanjima nakon što navrše dob za mirovinu – što je posebno važno za članove koji u cijelosti snose rizik ulaganja. Ipak, EGSO vjeruje da države članice moraju slobodno odlučivati o tome hoće li uvesti bilo kakva ograničenja u tom pogledu nakon savjetovanja sa socijalnim partnerima.

4.2.8.3 EGSO se slaže s time da se institucijama za strukovno mirovinsko osiguranje dopuste ulaganja u dugoročne infrastrukturne projekte. Međutim, smatra da ulaganja u takve projekte bez kvantitativnih ograničenja trebaju biti dopuštena samo ako se koriste financijski instrumenti kojima se trguje javno (poput dionica ili obveznica) ili financijski instrumenti koji su lako dostupni na financijskim tržištima (npr. različite vrste investicijskih fondova, dionice poduzeća kojima se trguje javno a koja ulažu izravno u dugoročne projekte).

4.2.9 EGSO predlaže da Komisija razmotri mogućnost izmjene članka 20. stavka 1. točke (d) nacrta direktive u kojem se navode pravila za ulaganje u izvedene instrumente. Prema mišljenju Odbora, iskustva iz krize opravdavaju potrebu za ograničenjem aktualnog, vrlo širokog pravila, prema kojem institucije za strukovno mirovinsko osiguranje mogu ulagati u izvedene instrumente kako bi „olakšale učinkovito upravljanje portfeljem".

4.2.10 Odbor u potpunosti podupire uvođenje depozitara za programe u kojima članovi i korisnici u cijelosti snose rizik ulaganja te smatra da su depozitari ključni za zaštitu imovine institucija za zajednička ulaganja u današnjem svijetu.

4.2.11 EGSO podržava zahtjev za učinkovitim aktuarskim funkcijama u programima u kojima članovi i korisnici ne snose sve vrste rizika.

4.3 *Informacije za članove i korisnike*

4.3.1 Odbor pozdravlja zahtjev da i članovima i korisnicima bude dostupan širi raspon informacija, u skladu s njegovim prethodnim preporukama. Također pozdravlja uvođenje obveze za institucije za strukovno mirovinsko osiguranje da najmanje svakih 12 mjeseci dostave ključne informacije o npr. programskim jamstvima, ukupnim doprinosima, troškovima članstva u programu, ulagačkom profilu, povijesnim prinosima i projekcijama mirovine.

4.3.2 Odbor ozbiljno sumnja u ostvarivost prijedloga da se uvede izvješće sa standardiziranim informacijama za primatelja na dvije stranice s jasnim prijelomom. Različiti programi strukovnog mirovinskog osiguranja podrazumijevaju različite vrste rizika za njihove članove, koji pak imaju različita očekivanja od budućih mirovina. Nadalje, pravila o isplati akumuliranih sredstava strukovnih programa često su propisana zakonodavstvima država članica. Informacije koje se šalju članovima i korisnicima takvih programa trebaju odražavati te čimbenike. U svjetlu toga, EGSO podržava izmjenu predloženih odredbi kako bi se proces standardizacije obrasca s informacijama koji bi se slao članovima odvijao u nekoliko faza, a njegov se konačan oblik odredio na fleksibilan način tijekom tog procesa. U početnoj fazi, trebalo bi se raditi na razvoju obrazaca koji bi sadržavali nekoliko vrsta informacija (najmanje dva modela od kojih bi se jedan temeljio na pristupu definiranih uplata, a drugi na pristupu definiranih isplata). Potom bi ih trebalo testirati u odabranim državama članicama ili institucijama za strukovno mirovinsko osiguranje, i tek nakon što je prikupljeno relevantno iskustvo bilo bi moguće početi s radom na delegiranom aktu koji se spominje u članku 54.

4.3.3 Odbor vjeruje da bi u konačnici trebala postojati barem dva obrasca za informacije – jedan za programe koji se temelje na definiranim uplatama i jedan za programe koji se temelje na definiranim isplatama. Uz to, svaka država članica mora imati mogućnost da taj obrazac dopuni s nekoliko informacija koje su ključne za članove ili korisnike programa, ovisno o specifičnim nacionalnim pravilima.

4.3.4 EGSO smatra da mnoge predložene odredbe nisu dovoljno precizne te da bi mogle dezinformirati članove ili korisnike umjesto da im pruže točne informacije.

4.3.4.1 Zbunjujuć je i sam naziv tog dokumenta (izvješće o mirovinskim primanjima) – u najboljem slučaju to će biti izvješće o projekcijama mirovinskih primanja. Stoga bi trebalo promijeniti naziv dokumenta (na primjer) u „trenutačna projekcija mirovine".

4.3.4.2 Članak 48. stavak 1. točka (a) navodi mogućnost da se članovima dostave informacije o „potpunim jamstvima". Taj izraz može zbuniti potencijalne članove jer im ne daje nikakvu naznaku o pesimističnim izgledima u slučaju da poslodavac/institucija za strukovno mirovinsko osiguranje ode u stečaj. Zbog takvog stečaja moglo bi se dogoditi da mirovinski program ne može isplatiti korisnike. Istovremeno, u članku 48. stavku 2. točki (d) Komisija se poziva na „mehanizme smanjivanja primanja" – što čini upitnim postojanje potpunog jamstva.

4.3.5 Odbor poziva Komisiju na poseban oprez pri sastavljanju delegiranog akta koji se spominje u članku 54., s obzirom na potencijalne troškove takvog rješenja. Ne smije se dopustiti značajno povećanje troškova za institucije za strukovno mirovinsko osiguranje zbog tereta prikupljanja informacija za članove programa ili dodatnih troškova usluge koji proizlaze iz potrebe da se daju dodatna objašnjenja u slučaju da jedinstveni europski obrazac ne odgovara specifičnim okolnostima određenog programa. EGSO stoga predlaže da Komisija, kada bude sastavljala popis traženih informacija za članove programa, u obzir uzme prirodu programa kojemu pripadaju.

4.4 *Nadzor nad aktivnostima institucija za strukovno mirovinsko osiguranje*

4.4.1 S obzirom na ranije probleme u interpretaciji zbog različitih praksi nadzora u državama članicama, Odbor pozdravlja napore da se jasnije definiraju područja financijske aktivnosti koja podliježu nadzoru te da ih se odvoji od područja obuhvaćenih zakonom o socijalnoj sigurnosti i radnim zakonodavstvom.

4.4.2 EGSO također pozdravlja planove da se postrože pravila o međuinstitucionalnoj razmjeni informacija između nadležnih tijela koja nadziru programe strukovnog mirovinskog osiguranja.

4.4.3 EGSO smatra da je prijedlog da se povećaju nadzorne ovlasti nad institucijama za strukovno mirovinsko osiguranje racionalan; to bi moglo uključivati zahtjeve za dodatnim informacijama. Odredbe predložene direktive na ovom području postigle su prikladnu razinu fleksibilnosti, što omogućuje da se specifične nadzorne mjere prilagode pojedinačnim situacijama.

Bruxelles, 10. srpnja 2014.

Predsjednik
Europskog gospodarskog i socijalnog odbora
Henri MALOSSE